

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/236/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1420202482
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patrícia Železníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1420202482.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Patrície Železníkovej a členiek senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a Mgr. Aleny Čakváriovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: S. W. M., nar. XX.XX.XXXX, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, dieťa rodičov: matka -Mgr. E. M. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. 6, XXX XX Z., zastúpená Advokátskou kanceláriou Kolíková & Partners, s.r.o., IČO: 47239441, so sídlom Radvanská 21, 811 01 Bratislava, a otec - M. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XX, XXX XX Z., zastúpený Advokátskou kanceláriou VÁLKY PARTNERS s.r.o., IČO: 36 861 839, so sídlom Muškátová 36, 821 01 Bratislava, v konaní o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 14P/37/2020-70, zo dňa 20.07.2020, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie, uznesením, č.k. 14P/37/2020-70, zo dňa 20.07.2020, zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal na čas do rozvodu manželstva a úprave pomerov manželov k maloletej na čas po rozvode, zverenia maloletej S. W. M., nar. XX.XX.XXXX, do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov v spojení s jeho doplnením a úpravou výkonu striedavej osobnej starostlivosti počas letných školských prázdnin. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

2. Súd prvej inštancie takto rozhodol podľa § 2 ods. 1 zák. č. 161/15 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej CMP), § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 329 ods. 1, zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP), dospievajúc k záveru o nesplnení zákonných predpokladov odôvodňujúcich okamžitý zásah do pomerov účastníkov formou otcom navrhovaného neodkladného opatrenia. Súd prvej inštancie uviedol, že po oboznámení sa s návrhom otca, vyjadrením matky ako aj predloženými listinnými dôkazmi dospel k záveru, že aktuálne nie je v rodine daná potreba bezodkladnej úpravy pomerov. Mal za to, že otec sa s maloletou stretáva v nevyhnutnom rozsahu, pričom maloletá je od rozchodu rodičov po ich vzájomnej dohode v osobnej starostlivosti matky a styk s otcom sa (v zmysle rozpisu stretávania, ktorý matka súdu predložila) realizuje v pravidelných intervaloch, na ktorých sa rodičia rovnako dokázali sami dohodnúť. Dôvodil, že otcom navrhované zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti vyžaduje rozsiahlejšie dokazovanie, pre ktoré v konaní o neodkladnom opatrení, nie je vytvorený dostatočný podklad. Skonštatoval, že na Okresnom súde Bratislava IV sp.zn. 13P/160/2019 zároveň prebieha konanie o rozvod manželstva a úpravu pomerov manželov k maloletemu na čas po rozvode, v rámci ktorého súd vykoná potrebné dokazovanie, až na základe ktorého bude možné prijať rozhodnutie v najlepšom záujme maloletej. Uviedol, že vzhľadom na realizovaný styk otca s maloletou aj počas letných prázdnin na základe dohody rodičov, nevzhladol potrebu úpravy ani v tomto smere s tým že v ostatnej

časti prázdnin by bola takáto úprava nad rámec úpravy neodkladného opatrenia. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

3. Proti tomuto rozhodnutiu prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu podal podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f), g) h) CSP odvolanie otec, odvolaciemu súdu navrhujúc uznesenie súdu prvej inštancie zmeniť a jeho návrhu vyhovieť a priznať mu právo na náhradu trov konania o neodkladnom opatrení vrátane trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Namietal, že súd prvej inštancie postupoval v rozpore s § 328 ods. 1, § 331 ods. 1, CSP ako aj § 367 ods. 1, CMP, keď pred vydaním rozhodnutia o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia doručil tento návrh matke na vyjadrenie. Namietal, nedodržanie lehoty na rozhodnutie 7 dní podľa § 367 ods. 2 CMP a postup súdu, ktorým jeho návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vylúčil na samostatné konanie, tiež nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia. Mal za to, že súd prvej inštancie poprel inštitút neodkladného opatrenia, keď jeho návrh zamietol na základe tvrdenia, že pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení nie je vytvorený dostatočný podklad na rozsiahlejšie dokazovanie, pričom odignoroval dôkazy, ktoré predložil spolu s návrhom a z ktorých je evidentné, že jeho styk s maloletou sa nerealizuje v nevyhnutnom rozsahu. Súd tak nenastolil stav právnej istoty, keď jeho styk s maloletou je ponechaný iba na ľubovôli matky. Poukázal na postup súdu prvej inštancie, ktorý v uznesení „zmiešal“ rozhodnutie o jeho dvoch samostatných návrhoch na nariadenie neodkladného opatrenia a zároveň o jeho návrhu na úpravu styku s maloletou počas letných prázdnin 2020 rozhodol samostatným uznesením zo dňa 27.07.2020, č.k. 14P/42/2020-25. Súd prvej inštancie tak v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vedeného pod spisovou značkou 14P/42/2020 vôbec nerozhodoval o veci, ktorá bola predmetom tohto návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, t.j. o úprave styku s maloletou počas letných prázdnin, keď svoje rozhodnutie ani poriadne neodôvodnil. Zdôraznil, že sa pravidelne a opakovane u matky dožaduje, aby bolo rešpektované právo maloletej na zachovanie jej vzťahu k obidvom rodičom a na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov, čo matka nerešpektuje. Netvrdil, že by mu matka úplne bránila v styku s maloletou, avšak jeho styk s maloletou je závislý iba na jej rozhodnutí. Namietal konanie matky, ktorá počas trávania ich spoločného času maloletej často telefonuje, alebo mu diktuje ako môže s maloletou tráviť čas. Zdôraznil, že matka nie je ochotná viesť rozumnú a konštruktívnu komunikáciu na tému rovnocenného a rovnoprávneho jeho styku s maloletou, o čom doložil časovú os komunikácie s matkou z obdobia od januára do augusta 2020. Vyslovil podozrenie, že matka na maloletú vyvíja neprimeraný nátlak a manipuluje ňou. Poukázal na úradný záznam Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava z pohovoru s ním zo dňa 30.06.2020. Mal za to, že sú a aj v čase rozhodovania súdu prvej inštancie boli splnené zákonné podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 od. 1 CSP na úpravu styku s maloletou, ktoré by stanovilo jasné pravidlá, stabilitu a systém ohľadom jeho styku s maloletou na čas do rozvodu. Uvedol, že matka ako zamestnanec Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, ktorá je podriadená ministerke spravodlivosti Slovenskej republiky Mgr. Márie Kolíkovej, je právne zastúpená advokátskou kanceláriou Kolíková & Partners, s.r.o., v ktorej má ministerka spravodlivosti Slovenskej republiky 50%-ný podiel. Takéto právne zastúpenie je podľa jeho názoru v rozpore s viacerými právnymi aj etickými predpismi upravujúcimi nielen výkon advokácie, najmä s ustanovením § 2 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní. Uvedené teda podľa jeho názoru vyvoláva dôvodné pochybnosti o rovnosti zbraní a o rovnom postavení účastníkov tohto konania a uvedol, že takéto právne zastúpenie by nemali súdy pripustiť.

4. Matka vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu navrhla uznesenie súdu prvej inštancie potvrdiť. Uvedla, že z § 329 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP je zrejmé, že zákon nevyklučuje vyžiadať vyjadrenie druhej strany, pokiaľ to súd považuje za nevyhnutné a účelné. V predmetnej veci súd správne vyhodnotil, že presvedčivosť a argumentačná dostatočnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neboli dané v miere postačujúcej pre riadne a objektívne rozhodnutie o návrhu a vyzval ju pred rozhodnutím na vyjadrenie. Uvedeným postupom nebolo žiadnym spôsobom neprimerane zasiahnuté do práv otca na spravodlivé súdne konanie a nedošlo ani k zmareniu návrhom sledovaného účelu neodkladného opatrenia ani k poškodeniu práv a oprávnených záujmov otca. Rozhodnutie súdu prvej inštancie o vylúčení návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia na samostatné konanie považovala za správne, keďže vo veci samej, vedenej na súde prvej inštancie pod sp. zn. 13P/160/2019, sa rozhoduje o úprave výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode manželstva, zatiaľ čo otec žiadal návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia dočasne upraviť výkon rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu manželstva. Pokiaľ otec namieta jej právne zastúpenie a žiada súd, aby ho nepripustil uvedla, že Mgr. Mária Kolíková, ktorá aktuálne

vykonáva funkciu ministerky spravodlivosti, má pozastavený výkon advokácie, zároveň je z údajov verejne dostupných v Obchodnom registri zrejme, že k 20.03.2020 Mgr. Márii Kolíkovej zanikol výkon funkcie štatutára v spoločnosti Kolíková & Partners, s.r.o.. Pozastavenie výkonu funkcie advokáta znamená, že advokát počas doby pozastavenia nevykonáva aktívne povolanie advokáta ani neposkytuje aktívne právne služby. V mene a na účet spoločnosti Kolíková & Partner, s.r.o. aktuálne koná jej jediný štatutárny zástupca Mgr. Lukáš Opett, PhD. Uviedla, že otec v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 19.06.2020 v znení jeho návrhu na zmenu zo dňa 21.06.2020 bezodkladnosť potreby úpravy pomerov účastníkov odôvodnil zhoršením vzťahu medzi rodičmi maloletého dieťaťa a uvádzal pravde nezodpovedajúce tvrdenia týkajúce sa údajného jej bránenia v stretávaní sa maloletej s ním. Tieto tvrdenia otec žiadnym spôsobom neosvedčil, naopak sám v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia potvrdil, že sa s maloletou pravidelne stretáva v rozsahu každý druhý víkend vrátane prenocovania a dvoch popoludní v týždni, kedy nie je maloletá cez víkend v kontakte s otcom. Zdôraznila, že maloletá žije v spoločnej domácnosti s ňou a staršími súrodencami od svojho narodenia. Po otcovom odchode v júni 2017 sa dohodli, že maloletá ostane v jej starostlivosti, pretože takéto riešenie obaja považovali za najlepšie. Uviedla, že maloletá začala v septembri 2020 navštevovať základnú školu v blízkosti bydliska, s rozchodom rodičov sa vysporiadala a zmierila sa vnútorne aj s otcovou novou partnerkou. Uviedla, že situáciu až do podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vnímala tak, že stretávanie maloletej s otcom je realizované na základe ich dohody, až do jari 2020 otec nikdy nepožadoval striedavú osobnú starostlivosť. Táto náhla a okamžite požadovaná zmena doterajšej starostlivosti nie je v prospech maloletej a nie je založená na racionálnom a objektívnom základe so zohľadnením najlepšieho záujmu dieťaťa. Pokiaľ ide o styk v priebehu letných prázdnin, ako uviedla vo vyjadrení zo dňa 10.07.2020, v priebehu ostatných troch rokov sa vždy s otcom dohodli na rozsahu času, ktorý cez prázdniny maloletá s otcom strávi, a otec často s maloletou vycestoval aj mimo územia Slovenskej republiky na niekoľkodňové dovolenky (Švajčiarsko, Taliansko, Nemecko, Česko) bez toho, aby akýmkoľvek spôsobom zasahovala do rozhodovania o mieste. Uviedla, že v čase od marca do júna 2020 maloletá strávila s otcom čas v rozsahu vyplývajúcom z priloženej evidencie. V priebehu letných prázdnin v roku 2020 maloletá strávila s otcom obdobie od 13.07.2020 do 23.7.2020, od 03.08.2020 do 12.08.2020 a od 27.08.2020 do 31.08.2020. Pokiaľ ide o styk otca s maloletou počas bežného roka poukázala na svoje vyjadrenie zo dňa 20.07.2020. S ohľadom na pravidelný a dostatočný realizovaný styk otca s maloletou nerozumie tvrdeniam otca, keď rozsah styku je realizovaný aj v širšom než nevyhnutnom rozsahu. Otcom predložená časová os komunikácie z obdobia od januára 2020 do augusta 2020 predstavuje jeho jednostranný pohľad na ich komunikáciu. K tvrdeniam otca uviedla, že maloletej počas styku s otcom telefonovala iba výnimočne. Návrh otca na priznanie trov neodkladného opatrenia, ako aj trovy odvolacieho konania, žiadala zamietnuť. Navrhla jej priznať nárok na náhradu trov konania na súde prvej inštancie a náhradu trov konania na odvolacom súde v rozsahu 100% podľa § 55 CMP, keďže svojim správaním nedala žiadnu príčinu na podanie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

5. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 zák. č. 161/15 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP), a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

6. Súd prvej inštancie vec správne právne posúdil a vyvodil z nej aj správny záver. V odvolaní neboli uvedené žiadne nové skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie.

7. Odvolací súd sa stotožnil tak s výkladom inštitútu neodkladného opatrenia súdom prvej inštancie, ako aj s jeho aplikáciou v danej prejednávanej veci, majúc za to, že podmienky na dočasnú úpravu pomerov účastníkov bez vykonania náležitého dokazovania v rozsahu otcom podaného návrhu splnené neboli.

8. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti odvolaním napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie dopĺňa, že otec tak vo svojom návrhu a ani v odvolaní neosvedčil existenciu rozhodných skutočností a zákonných dôvodov, pre ustálenie záveru o potrebe zásahu do pomerov účastníkov konania v ním

navrhovanom smere. Otec neosvedčil existenciu podmienok § 325 ods.1 CSP pre prijatie rozhodnutia bez vykonania potrebného dokazovania o zmene výchovného prostredia maloletej, ktoré je na základe dohody rodičov po ich rozchode v roku 2017 dočasne vykonávané u matky. Otec nielenže neosvedčil, ale ani neuviedol také okolnosti, napríklad nevhodnosť výchovného prostredia matky alebo okolnosti na strane matky zabraňujúce jej v ďalšej starostlivosti o maloletú, či námietky v súvislosti s osobnou starostlivosťou matky o maloletú, právne a skutkovo relevantné pre ustálenie potreby bezodkladne upraviť pomery. Neuviedol a ani neosvedčil akékoľvek závažné ohrozenie záujmov maloletej, pokiaľ táto až do ukončenia dokazovania vo veci samej zotrvá v osobnej starostlivosti matky. Rovnako otec nešpecifikoval, v čom vidí záujem maloletej a lepšie zaistenie jej potrieb ním navrhovanou formou osobnej starostlivosti, keď v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ako aj v odvolaní dôvodí iba podľa neho nedostatočným rozsahom jeho styku s maloletou, aktuálne realizovaného na základe dohody rodičov. Na jednej strane otec v odvolaní poukazuje na splnenie podmienok § 325 ods. 1 CSP pre úpravu jeho styku s maloletou, avšak domáha sa rozhodnutia o zverení maloletej do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, ktoré rozhodnutie správne poznamenal súd prvej inštancie bude môcť prijať vzhľadom na doposiaľ osvedčené skutočnosti, až po vykonaní dostatočného dokazovania, zameraného na vyhodnotenie dôvodov a podmienok vrátane záujmu maloletej na takomto rozhodnutí. Pokiaľ otec namieta, že sa súd prvej inštancie nezaoberal nedostatočným rozsahom jeho styku s maloletou a vo svojom návrhu a odvolaní odkazuje na právo maloletej byť rovnako s oboma rodičmi, tu odvolací súd poukazuje na obsah návrhu aj odvolania otca, ktorý sa domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktoré by v konečnom dôsledku predpokladalo zmenu vo výchovnom prostredí a výkonu doposiaľ zaužívanej osobnej starostlivosti maloletej a nie iný rozsah styku. Odvolací súd neprihliadol ani na námietku otca, že súd prvej inštancie nedostatočne vyhodnotil ním predložené dôkazy, keď v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia súd dokazovanie v ním namietanom rozsahu nevykonáva, nie je to ani jeho účelom, pričom súd vychádza najmä z osvedčených skutočností za predpokladu splnenia § 325 ods. 1 CSP. Odvolací súd súhlasí s tvrdením otca, že maloletá má právo na starostlivosť zo strany obidvoch rodičov, avšak forma výkonu osobnej starostlivosti o maloletú bude vecou rozhodnutia vo veci samej po riadnom vyhodnotení dokazovania a rodičmi namietaných skutočností. Odvolací súd námietku otca v súvislosti s namietaným postupom súdu prvej inštancie, pracujúcom pri rozhodovaní vo veciach maloletých detí na základe vyhľadávacej zásady, že pre svoje rozhodnutie považoval získanie vyjadrenia matky za podstatné, vyhodnotil ako nedôvodnú. Odvolací súd sa tiež stotožňuje s postupom súdu prvej inštancie, ktorý vylúčil návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia na úpravu práv a povinností na čas do rozvodu, z konania o rozvode rodičov a úprave pomerov k maloletej na čas po rozvode. Pokiaľ otec prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu ďalej namieta nesplnenie lehoty 7 dní na rozhodnutie podľa § 367 ods. 1 CMP, tu odvolací súd pripomína, že z návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia a z petitu v ňom uvedeného ani nevyplýva, že by sa otec domáhal postupu v zmysle § 367 CMP, a to odovzdania maloletej do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ktorý rozdiel právny poriadok rozlišuje. Pokiaľ otec namieta, že súd prvej inštancie „zmiešal“ do svojho rozhodnutia rozdielne dva jeho návrhy na nariadenie neodkladného opatrenia, odvolací súd udáva, že z obsahu spisu vyplýva že uznesením č.k. 14P/37/2020-70 zo dňa 20.07.2020 súd prvej inštancie rozhodoval o návrhu otca zo dňa 19.06.2020, ktorým sa domáhal na čas do rozvodu manželstva zverenia maloletej do striedavej osobnej starostlivosti v spojení s jeho doplnením zo dňa 21.06.2020, ktorým upravil petit pôvodného návrhu vo vzťahu k výkonu striedavej osobnej starostlivosti počas letných školských prázdnin, pričom uznesením č.k. 14P/42/2020-25 zo dňa 27.07.2020 rozhodoval o návrhu otca zo dňa 10.08.2020, ktorým sa domáhal úpravy styku s maloletou v období od 13.08.2020 do 30.08.2020. Pokiaľ ide o namietanú čiastočnú rozdielnosť v argumentácii súdu prvej inštancie uvedenej v obidvoch uzneseniach, táto rozdielnosť nemala žiadny vplyv na správnosť posudzovaného a odvolaním napadnutého rozhodnutia č.k. 14P/37/2020-70 zo dňa 20.07.2020. Námietku otca v súvislosti s právnym zastúpením matky advokátskou kanceláriou Kolíková & Partners, s.r.o., odvolací súd považoval za nedôvodnú, najmä s poukazom na skutočnosť, že Mgr. Mária Kolíková, ktorá aktuálne vykonáva funkciu ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky má pozastavený výkon advokácie a zároveň jej k 20.03.2020 zanikol výkon funkcie štatutára v spoločnosti Kolíková & Partners, s.r.o..

10. Súd prvej inštancie v danej veci rozhodol v súlade s príslušnými ustanoveniami upravujúcimi inštitút neodkladného opatrenia, ktoré správne na danú vec aplikoval, preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia a ktorým o trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu, ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

11. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP.

12. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).